

Mali vel praui eloquij definitio.

a malo et prauo eloquio custodire. Malū colloquū dicitur quodcūq; verbū ociosum aut indecēs ipſi loco aut materie nō conueniēs. Prāuū vero colloquū dicitur nociuum vbi sicut colloquū detractiōis murmuris et similia. De istis duab⁹ differentijs dicit ps. xxxiiij. Prohibe linguam tuā a malo et labia tua ne loq̄nt̄ doli; et puer. iij. Remoue a te os prāuū et detrahentia labia sint p̄cula te. glo. hoc duob⁹ modis faciēdū ē. Pr̄o os tuū ne prāuū loquat̄ aliquid: tua labia ne detractiōibus assuescāt custodias. Sc̄do alios quos huic vitio subditos nosti ne te corrūpant fugias. Preterea beat⁹ Bñdict⁹ infra i ca. vj. regule de taciturnitate p̄hibet tria genera colloq̄oz. s. scurrilia: vba ociosa et risum mouētia: d̄ q̄ suo loco agem⁹. Circa q̄ntū. s. circa locū vbi loq̄ debem⁹ instruit nos hugo de sc̄to victore his v̄bis. Cū aliqd̄ dicere volum⁹ p̄us vbi dicere illd̄ conueniat p̄siderem⁹. Nā q̄dā loca sūt i q̄b⁹ filētū suādū ē. Quedā v̄o i q̄b⁹ b̄uanos s̄mones. i. p̄fabulatiōes ad altez edē nō lz: exceptis his v̄bis q̄bus homo cuz deo vel ad deū loq̄t: q̄n̄ in orationibus vel locutionib⁹ siue in hymnis et canticis manifeste vel occulte prolatis deo famulatur. Unde beatus Augusti. In oratorio nihil agendū esse dicit p̄ter id ad qd̄ factum ē: quod nō solū de ope sed et de locutiōe accipiēdū est. Ita nō debemus ea q̄ sunt pluribus dicenda in occulto edere: nec ea q̄ sunt paucis reuelanda in manifesto p̄p̄alare. Sapiēs: Quidā ea q̄ solis amicis committēda essent: his quos habuerint obuiā narrāt. Nō possunt aliq̄ retinere v̄bū auditū: ecclesiastici. xix. Sagitta infixa ferōri canis: sic verbū in ore stulti. In eodē: A facie v̄bi parturit facinus: parturientis nō q̄scit donec partuz emiserit: nec fatuus donec verbū ptulerit. Circa se r̄tū. s. circa tēpus loquēdi attendēdū ē p̄mo illud puer. xv. Sermo oportunus est. Et eiusdē. xxv. Mala aurea in lectis argēteis q̄ loquit̄ verbū in tempore suo: ecclesiastici. xx. Homo sapiens tacebit vsq; ad tempus. Et eiusdē. xxvij. Ex ore fatui reprobabit parabola q̄ non dicit illam i tēpore suo. Ambrosius libro de officijs: Sapiens vt eloquatur multa prius conside-

rat: qd̄ dicat: cui dicat: quo in loco et tempore. Isidor⁹: tēpore cōgruo loquere: tēpore p̄gruo tace. Nō loquaris nisi interrogatus fueris. Nō dicas p̄usq; audias: ecclesiastes. iij. Tempus tacendi et tempus loquēdi. Hugo de sancto victore. Tempus tacendi: tēpus loquēdi p̄cedere d̄z: q̄ prius per silentiū tempore tacēdi discitur quod postea p̄ verbuz tēpore loquēdi proferatur. Est aut̄ notandū q̄ in q̄nq; tēporibus sup̄sedendū est a loquēdo. Ex sn̄ia eiusdē hugonis. Primo q̄n̄ alter prior loqui cepit: ne si sermonē eius v̄borū nostrorū platiōe interruperimus et euz q̄ loquitur: et eos qui audiunt pariter offendamus. Et ideo dicebat iob. xxxix. ca. Qui me audiebāt expectabāt sn̄iam meā et intendebāt ad p̄siliū meū. Secundo tacendū est: q̄n̄ id ad quod inducere volumus animos auditorū preparatos adhuc nō esse p̄sideramus. De hoc habem⁹ exemplū d̄ni qui cū ap̄los suos adhuc imbecilles et ad sublimioris doctrine eruditiōē ip̄paratos aspiceret: ait Adhuc multa habeo vobis dicere: sed nō potestis portare modo. Jo. xvj. Tertio tacēdū ē p̄ multiloquiū vitandum: q̄ vt dicit salomō: In multiloquo nō deerit peccatū. Qui autēz moderat̄ labia sua prudentissim⁹ ē: puer. x. Quarta ratio q̄n̄ ipsi cui locuturi sumus nondū apud nosmetipsos cōgruam loquēdi formaz inuenimus: q̄ p̄fecto ai auditorū magis offendunt: si sermo q̄ edificare debet cōfusus et inordinat⁹ p̄ferat. Et ideo dicit ecclesiastici. v. Si est tibi intellectus respōde primo tuo: sinantez: sit manus tua sup̄ os tuū ne capiaris in v̄bo indisciplinato. Quinto tacēdū est: q̄n̄ hi q̄ p̄sentes habent nequaq; tales sunt ad quos verbū debeamus facere: vtpote q̄n̄ p̄sentes sunt magne auctoritatis aut sapientie: s̄m̄ illud: ecclesiastici. xj. In medio seniorū ne adijcias loq̄. Circa septimū. s. modū loq̄ndi instruit nos. Hugo de sancto victore his verbis: Modus loquēdi in tribus p̄stat: hoc ē q̄ gestu: quo sono et qua significatiōe qd̄ dicat. Disciplina iubet vt loquentis sit modestus gestus et humilis: sonus demissus et suavis: significatio verax et dulcis. Modestiam debz habere gestus loquētis: vt nec in ordinat⁹

Prius tacere postea loqui.

Quiq; distinctiones tēporis quo tacendum est.

Exemplum.

Maxime obseruandum.

Modus loquendi in tribus constat.

Ubi loquendum.

Observantia circa oratorium.

Quando loquendum.